

Опис порожнини

Грот "Аля" розташований на північному березі Тарханкутського півострова (південний берег Каркінітської затоки), на ділянці узбережжя між 6 і 7 (бухта Кіпчак) бухтами. Координати гроту 45° 28' 59,4", 32° 35' 34,7". За десяток метрів на схід знаходиться грот ПК-201 «Олена».

Грот ПК-200 є абразійно-корозійною порожниною. Грот розташований на території Чорноморської спелеологічної ділянки Тарханкутського карстового району.

Протяжність гроту – 46,9 м; площа – 232 м²; об'єм - 963 м³ (без понижуючого коефіцієнта 1203 м³). Складено повний план порожнини. Зйомку грота, у підводній її частині, треба уточнити, перерізи теж.

Грот являє собою порожнину, вироблену абразійними процесами карстової порожнини, закладеної у свою чергу по вертикальній тріщині. У початковій частині грот є великою хвилеприбійною нішою, але відрізняється від більшості ніш, своєю більшою протяжністю, по відношенню до розмірів вхідного отвору. У плані грот є слабо вигнутим, майже прямим коридором воронкообразно звужується від входу в глибину. Ширина грота на вході становить 13,4 м, висота 8,7 м. У районі Т.3, ширина його становить лише 4 м. Далі йде різке звуження до 2,4 -1,4 м до кінця грота. Висота грота також різко зменшується від входу у глибину.

На відстані 13 метрів від входу вона становить 4,5 м-коду, в районі звуження (Т.3) - 3,2 м-коду, а далі різко зменшується до 2,0-1,3 м-коду, доходючи в кінці до 0,7 м-коду. Покрівля грота, переважно плоска, ступінчаста. У деяких місцях, в покрівлі спостерігаються вертикальні виїмки, закладені по вертикальній тріщині основою для закладення карстової, а потім і абразійної порожнин. Але переважає все ж таки плоска покрівля.

Дно похиле, яке піднімається від входу в глибину грота. Стіни гроту нерівні. У широкій привходової частини злами вапняку кутасті, в дальній, більш вузькій частині, більш округлі. Але випрасуваних гладких округлих ділянок немає. Мабуть у привходовій частині зростання грота відбувається за рахунок виламування шматків вапняку хвилями по тріщинам, а більш дальньої частини гроту вже починає працювати процеси тоншої шліфовки і певною мірою розчинення.

- 0 – 1 334° 5,8 м
- 1 – 2 350° 4,0 м
- 2 – 3 356° 11,0 м
- 3 – 4 342° 23,1 м

Грот закладений у щільних сарматських неясно шаруватих вапняках світло-сірого кольору, перекритих зверху шаруватими вапняками. На дні грота, під водою, знаходяться валуни та галька. У дальній частині грота, на південь від Т.3, на дні пісок.

Майже весь грот затоплений морем, за винятком невеликої ділянки верхнього ярусу, довжиною 2 м. Глибина води на вході в грот досягає 2,7 м, у самому гроті, в районі Т.3, глибина порядку 2 м, і лише далі, вона зменшується до 1,5 – 1,0 м. Наприкінці грота, глибина води становить 0,4 м.

У привходовій частині стіни гроту, в нижній частині, на рівні моря і приблизно на 0,5-0,6 м вище (у зоні заплеску) покриті нальотом червоно-бурих водоростей. Вище стіни вкриті переважно мікроскопічними зеленими водоростями, хоча плямами спостерігаються і бурі водорості. Інтенсивність покриття стін зеленими водоростями різна. Є яскравіші плями, є більш темні, сіруваті. Склепіння у привходової частини так само покритий водоростями, як стіни. Причому бурі водорості покривають і покрівлю. Далі від входу, у сутінковій зоні і бурі та зелені водорості зникають. Стіни і склепіння, вкриті якимось жовтуватобурим нальотом. У районі різкого звуження ходу (Т.4) стіни переважно покриті щільними кірками брудно-рожевого кольору, хоча у верхній частині, особливо у короткому глухому куті верхнього ярусу, багато зелених водоростей. У гроті багато невеликих крабів. Навіть у самому кінці грота, у безвиході, цих крабів дуже багато.

Грот недоступний лише у штормову погоду.

Як спелеологічний об'єкт, вхід у грот було виявлено Пуньком Д. 13.08.2009 року, під час документації гротів цієї ділянки.

Опис склав Пронін К